

KAKO VODIM IN ME VODIJO

1. Neko znamenitost si lahko ogledamo sami (če ni zaklenjena in je zunaj - vsem dostopna). Npr.: Prideš na fosilno morsko obalo na Vače in si lahko rečeš: »A to je ta skala! Brez veze; take skale lahko gledam tudi doma!« Ali kaj drugega!

2. Skupina, ki jo vodi pripravljen vodja te skupine, ki si je doma na internetu vse ogledal, da bo lahko svojim prijateljem vse razložil in si še prej vse sam dobro ogledal in se oglasil na Turistično informativnem centru na Vačah, da si je nabral prospektov. Če takšno skupino slučajno srečam pri situli, se ponudim, da ji povem in pokažem ... Potem se navdušeni čudijo, da tega niso vedeli, da ima vsak Slovenec prospekt Vač kar s seboj in kako zelo je vse zanimivo itd.. Pogosto na začetku odklonilni, me potem prosijo, da jim pokažem še najlepši ostanek fosilne morske obale, najlepši božji grob na svetu, GEOSS, itd.

Ko smo bili z našim društvom v Bologni, nam je vodička rekla, **da ona ne sme vodit po mestu**, ker je to kaznivo. To nalogo opravljajo pooblaščen **lokalni turistični vodiči**. Kar v avtobusu nam je okvirno predstavila znamenitosti, potem smo si pa sami vse ogledali in se potem vrnili v avtobus in se tako izognili kazni.

prebivalca rudnika, kar je med nami zbudilo radovednost. Odigrana je bila zgodba o rudarski malici. Če sta vodički mislili, da je kdo od gledalcev radovednejši, sta mu ustregli. Ob koncu smo morali poskrbeti za opremo (umiti škornje,...). Bila je zanimiva in prijetna izkušnja.

Razen če?: Preden si oblečemo jamarsko opremo in vstopimo v rudnik, predlagam, da ne pijemo preveč, da imamo zdrava sečila in da gremo prej na stranišče. Tako bomo v rudniku bolj sproščeni (To vam govorim iz lastnih bolečih izkušenj, ko si nisem upal zaupati svoje težave, čeprav sem bil prej opozorjen!).

B. Poglejmo še obisk muzeja v Trenti: Vodič nas je vodil v kavbojkah. Njegovo pripovedovanje je bilo brez pravega navdušenja in precej neosebno. Muzej je bil opremljen z reliefom Triglavskega narodnega parka, z najnovejšimi video posnetki z zamikom, ogromni prazni prostori so bili klasično opremljeni in likovno dovršeni in čisto na podstrešju smo lahko občudovali prebivališča in hkrati delovne prostore pastirjev v planinah. Na stopnišču si lahko pritisnil na pravi gumb in slišal si zvok, ki ga proizvaja npr. gams ali kozorog ali ... Kadar si si izmislil si lahko zapustil skupino in se posvetil tistemu, kar te je zanimalo ali odšel na stranišče. Tako je bilo moje videnje – nekaterim pa je bilo to všeč.

4. Animacijsko, gledališko, interaktivno vodenje je najsodobnejši trend turističnega vodenja. **Vodič je strokovnjak za vsebino, ki jo podaja in se o njej živo in odzivno pogovarja, je animator in kostumiran igralec hkrati.** Obiskovalci so akterji in navdušeni sooblikovalci dogajanja. Empatija, ljubezen, živost, preprostost in interdisciplinarna strokovnost so bistvo vodenja. Teorija o tem kako bi v praksi morale potekati tako sodobno vodenje je izdelana do potankosti in so bile vsebine posredovane slušateljem pri izobraževanju »prvih« lokalnih turističnih vodnikov v občini Litija (glej članek v Občanu - julij 2021 str. 3). Vendar pa je praktično težko doseči tako visoko stopnjo prijetne in navdušujoče sproščenosti, ker nismo navajeni takega načina komuniciranja, razmišljanja, odprtosti in neposrednosti. Družinsko Gledališče Kolenc že skoraj 30 let prakticira ta način vodenja. Leta 2011 smo se prijaviili s to inovacijo na natečaj, ki ga je razpisala Slovenska turistična organizacija. Vsebinsko, ki smo jo poslali na natečaj, si lahko ogledate na spletni strani <http://www.vace.si/sejalec2011.pdf>. Ta način vodenja pa iz leta v leto še nadgrajujemo in razvijamo interaktivnost, eros, navdušenost, gledališko igro in strokovnost. Nekaj bližnjic: <http://www.vace.si/OBALA.htm>, <http://www.vace.si/FRNAZA.htm>, <http://www.vace.si/butale.htm> ...

Neprijetnost, ki se je dogodila nekje v nordijskih državah in mi jo pripovedoval moj znanec: Ker je bila skupina turistov prevelika so se razdelili v dve skupini. Vsako od skupin je vodila vodička, ki je obvladala sodoben gledališki način vodenja. Turisti so se zaljubili v njeno interpretacijo in zgodbo o njenem vikinškem očetu. Zmenjali so stike in se zmenili, da drugič obišejo fjord in ladjo njenega očeta. Potem so se z avtobusom odpeljali in drug drugemu navdušeno pripovedovali o dogodku. Neskončno so bili razočarani, ker sta obe skupini imeli enako zgodbo in spoznali so, da je to bila le igra.

Turistka iz Prlekije je takole komentirala naše vodenje v okolici Vač in utemeljila večkratni obisk naših znamenitosti: »Dva norca, dva kamna – pa tak žur!«

Pridite in preverite! Rad nas imam! Zvonček Norček

Nova knjiga: Barbara Koritnik, Nastja Koritnik, Breda Podbrežnik Vukmir: JAZ SEM PA TAKO SLIŠAL (Folklorne in druge pripovedi od Spodnjih Pirnič, prek Vodice, Mengša, Domžal, Lukovice, Blagovice Moravč in Vač do Podgorice) /Založba ZRC SAZU/ Ljubljana, 2020/ A5/ 156 str./ilustracije: Marija Mojca Vilar. Knjiga vsebuje tudi narečje, ki ga trenutno govorijo starejši ljudje na Vačah (še starejšega – iz pripovedi Gabrijele Juvan, je ob svojem študiju slovenistike zapisala Anka Kolenc), in sicer skozi zanimive zgodbe, ki jih pripoveduje Štefka Klinc z Vač. Kraj Vače pa je Barbara Koritnik zelo skromno in pomanjkljivo predstavila. Knjigo si je mogoče sposoditi v naši domoznanski knjižnici ali kupiti v založbi.

